ΑΝΑ ΤΟ ΑΣΤΥ

Δύο πράγματα ἀντίθετα ἐπικρατοῦν αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς τὰς Ἀθήνας: Ὡραῖος καιρὸς καὶ ἰμφλουέντζα. Ἔξω οὐρανὸς αἴθριος, ἥλιος θερμός, ἠπιότης ἀνοίξεως, τόσον ὥστε πολλοὶ ἤρχισαν νὰ ἐλπίζουν ὅτι ὁ χειμὼν παρῆλθεν. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει σχεδὸν σπίτι ποῦ νὰ μὴν ἔχῃ τὸν ἀσθενῆ του καὶ πολλάκις τοὺς ἀσθενεῖς του. Ἡ ἐπιδημία τῆς, ἐκτὸς ὀλίγων περιπτώσεων, ἀκινδύνου νόσου, καταντᾷ κωμική. Οἱ ἰατροὶ τρέχουν καὶ δὲν φθάνουν· ἡ δουλιὲς πηγαίνουν πολὺ καλά, δέχονται καὶ συγχαρητήρια . . . Πολλὰ σπίτια ἔχουν ὄψιν νοσοκομείου. Φαντασθῆτε πέντε καὶ δέκα καὶ τελευταίως εἰς ἕνα σπίτι δεκατέσσαρας (ἀρ. 14) κυρίους καὶ ὑπηρέτας κατακρέββατα. Εἰς τοὺς περιπάτους, μὲ ὅλον τὸν ἥλιον, ἐπικρατοῦν τὰ βαριὰ ἐπανωφόρια καὶ αἱ ὠχραὶ ῥιγηλαὶ ὄψεις τῶν κρυωμένων, τῶν ἐν ἀναρρώσει. Προχθὲς κατὰ τὴν παράστασιν τῆς Φαύστας ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν Κωμωδιῶν ἡ φωνὴ τῶν ἠθοποιῶν κατεπνίγετο ὑπὸ τὴν συναυλίαν τῶν βηχῶν καὶ εἰς στιγμάς τινας τῶν γελώτων. Καὶ αὐτὴ ἡ κυρία Παρασκευοπούλου, ἡ ἐξαισία Φαῦστα, ἔβηχεν:

— Εἰς τὴν φίλην μου κοιτίδα — γκούχ, — τὴν ζοφώδη κ' αἰωνίαν τῶν δασῶν τῆς Πανωνίας νύκτα τρέχω — γκούχ, γκούχ!

✣

Ἂν το εὕρετε, τί ἐργασίαν ἔκαμνεν ὁ ἀξιότιμος κύριος Τζανετάκης, νεανίας μόλις δεκαοκταετής, πλήρης μέλλοντος: . . .

Ἦτο ἐκβιαστής. Περιήρχετο τὰ Σχολεῖα καὶ διὰ μεθόδων τὰς ὁποίας αὐτὸς ἐγνώριζεν, ἐξεβίαζε τοὺς μικροὺς μαθητὰς νὰ τῷ δίδουν ὅσα χρήματα εἶχον πρὸς ἀγορὰν γλυκισμάτων καὶ τρωγαλίων, καὶ καμμίαν φορὰν βιβλίων καὶ πληρωμὴν διδάκτρων. Τὸ ἐπικερδὲς καὶ εὔκολον αὐτὸ παιγνίδιον διέκοψεν ἡ Ἀστυνομία, συλλαβοῦσα τὸν νεαρὸν ἐκβιαστὴν καὶ κλείσασα αὐτὸν εἰς τὸ κρατητήριον. Ἐκεῖ μὲ ὅλην του τὴν ἡσυχίαν μελετᾷ τώρα νέα σχέδια χρηματισμοῦ, τὰ ὁποῖα ἐπιφυλάσσεται νὰ ἐφαρμόσῃ ὅταν, σὺν Θεῷ, ἐξέλθῃ...

✣

Σπανία εὐκαιρία παρέχεται σήμερον πρὸς καταρτισμὸν πλουσίας καὶ εὐθηνῆς παιδικῆς Βιβλιοθήκης. Οἱ περισσεύοντες τόμοι τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παίδων» ἐξετέθησαν εἰς πώλησιν πρὸς μίαν δραχμὴν ἕκαστος. Εἰς τὸ περιοδικὸν αὐτό, τὸ ἄριστον τοῦ εἴδους του, ἀφθόνως εἰκονογραφημένον καὶ φιλοκάλως τυπωμένον, συνειργάσθησαν οἱ κάλλιστοι τῶν παρ' ἡμῖν παιδικῶν συγγραφέων καὶ ποιητῶν· οἱ δὲ εἰκοσιτρεῖς τόμοι του, οἱ ἐκδοθέντες μέχρι σήμερον, ἀποτελοῦν πολυτιμοτάτην ἐγκυκλοπαιδείαν, τὸ τερπνότατον καὶ μορφωτικώτατον τῆς νεότητος ἀνάγνωσμα.

✣

Οἱ δύο κυνηγοὶ πυροβολοῦν ταυτοχρόνως.

Ἡ κίχλα πίπτει.

— Ἐγὼ τὴν σκότωσα.

— Ὄχι, ἐγώ.

— Ἐγὼ θά την πάρω.

— Ὄχι, ἐγώ!

Ἔρις δεινὴ συνάπτεται περὶ τὸ θήραμα.

Οἱ δύο κυνηγοὶ πυροβολοῦν ταυτοχρόνως.

Ὁ εἷς πίπτει πληγωμένος· ὁ ἄλλος ἁρπάζει τὴν κίχλαν καὶ φεύγει.

Ἡ σκηνὴ εἰς τὴν Κολοκυνθοῦν. Ὁ πληγωθεὶς καὶ χάσας τὴν κίχλαν ὀνομάζεται Γ. Νεροληᾶς. Τοῦ ἄλλου ἡ ἱστορία δὲν διέσωσε τὸ ὄνομα.

✣

Ἤρχισαν παρὰ τῇ Στρατιωτικῇ Ἀστυνομίᾳ τὴν ὑπηρεσίαν των οἱ ἀστυφύλακες, ἢ ἀστροφύλατσοι, καθὼς τοὺς ἐπωνόμασε γραῖά τις ἀθηναία. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅμως ὅτι, ἐπειδὴ αἱ στολαί των καὶ προπάντων τὰ κράνη των δὲν εἶνε ἕτοιμα ἀκόμη, φορεῖ ὅ,τι θέλῃ καθένας εἰς τὸ σῶμα καὶ προπάντων εἰς τὴν κεφαλήν. . . Ἐκ τούτου προέκυψαν πολλὰ ἄτοπα. Οὕτω ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας ἀστυφύλαξ τις, θελήσας νὰ ἐπέμβῃ καὶ νὰ χωρίσῃ πολίτας τινὰς διαπληκτιζομένους, καὶ μὴ ἀναγνωρισθεὶς μὲ τὴν πολιτικὴν ἐνδυμασίαν, ἐδάρη ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς.

Ἐφημερίδες τινὲς ἀναγράψασαι τὴν εἴδησιν ἐσημείωσαν ἐν ἐπιλόγῳ τὴν ἰδίαν ὡς ἐκ συνθήματος φράσιν: «Καλὴ ἀρχή!» Πῶς ἐξηγεῖται ἡ χαρὰ αὐτή; Εὔχονται ἆρά γε νὰ δέρωνται οἱ ἀστυφύλακες ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἐπειδὴ εἶνε κατὰ τῆς στρατιωτικῆς Ἀστυνομίας;

✣

Σημεῖα καὶ τέρατα:

Γυνή τις ἐν Πειραιεῖ ἐγέννησε νεκρὸν παιδίον μ' ἕνα μόνον πόδα.

— Κατ' αὐτὰς ἔγεινεν ἐν Ἀθήναις μέγας χορός, εἰς τὸν ὁποῖον παρευρέθησαν 150 . . . ὑπηρέτριαι καὶ ἄλλοι τόσοι ἐξάδελφοι, φίλοι καὶ πατριῶται.

— Ἱδρύθη ἐν Ἀθήναις «Σύλλογος Γραμματοσημοφίλων».

— Ἀπέναντι τοῦ παρὰ τὸ Στάδιον γραφείου τοῦ Σοσιαλιστοῦ, (ἡ λέξις ἀναγινώσκεται μὲ μεγάλα κόκκινα γράμματα) ὑπάρχει ἓν καφενεῖον ἡ Ἀριστοκρατία.

— Συνελήφθησαν ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας ἐν παραβύστῳ καφενείῳ χαρτοπαικτοῦντες παῖδες δωδεκαετεῖς.

✣

Ὁ κ. Δ. Καμπούρογλους ἐδημοσίευσεν ἐσχάτως εἰς τὸ «Ἄστυ» τὸ ζωντανὸν μηνολόγιον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἐπρότεινε τὴν κατ' αὐτὸ μεταβολὴν τῶν ὀνομάτων τῶν μηνῶν. Χάριν περιεργείας παραθέτομεν τὸ προτεινόμενον μηνολόγιον:

Ἰανουάριος — *Γεννάρης*, Φεβρουάριος — *Κλαδευτὴς*, Μάρτιος — *Ἀνοιξιάτης*, Ἀπρίλιος — *Γεωργίτης*, Μάϊος — *Πράσινος*, Ἰούνιος — *Θεριστής*, Ἰούλιος — *Ἀλωνάρης*, Αὔγουστος — *Δρυμάρης*, Σεπτέμβριος — *Τρυγητής*, Ὀκτώβριος — *Δημητρίτης*, Νοέμβριος — *Σπορέρης*, Δεκέμβριος — *Ἀνδριᾶς*.

✣

Ἐπὶ τῆς τελευταίας ὀνομασίας ἀστειευόμενον τὸ Σκρὶπ λέγει:

«Ἀντιστρόφως τότε ἡμεῖς θὰ λέγωμεν: ὁ Δεκέμβριος τοῦ Κοραῆ, ἀντί: Ἀνδριὰς τοῦ Κοραῆ».